

af Reservefonden er anvendt hertil, og saaledes har det været gennemført til den aller sidste Tid, endnu i det aller sidste Aar. Driftsberetningen, som er udkommen i Trykken i disse Dage, viser, at der i det forløbne Aar er blevet anvendt til Fornyelse af Skinnespor 41,600 Rd. af Reservefondens Indtægt. Overalt, i det Mindste tør jeg sige overalt, hvor der foreligger officielle statistiske Oplysninger om Fernbaner, ses det, at Reservefonden anvendes paa denne Maade, ikke blot til nye Anskaffelser og Smødegaaelse af rent ekstraordinære Tilfælde, men ogsaa i meget betydeligt Omfang til større Vedligeholdelse af Driftsmateriellet. Jeg tror derfor at turde haabe, at den ærede Minister ikke vil lægge sig det Forbehold tungt paa Sinde, som Finantsudvalget har villet lægge paa hans Skuldre.

Indenrigsministeren: Jeg finder kun Anledning til, med Hensyn til de Bemærkninger, der ere faldne fra de ærede Rædere, at sige, at hvor lidt jeg end vil paastaar, at det ingensinde skulde være tilladeligt at anvende Noget af Fernbanens Reservefond for at foretage større Reparationer, maa det paa den anden Side dog ogsaa fastholdes, at man overmaade let kan faa den ordinære Vedligeholdelse til at blive større Reparationer, nemlig ved ikke at foretage Vedligeholdelsesarbejderne, efterhaanden som der er Anledning dertil. Jeg vil ogsaa dertil sige, at hvilken Størrelse en saadan Reservefond end kan have ved andre Fernbaner, er det nødvendigt, at kunne bedømme dem, at man tillige veed, om disse Fernbaner staa i et særligt Forhold til Staten eller ikke. Der har Reservefonden ogsaa den Betydning, at den i det Tilfælde, at Staten maa indløse, skal være tilstrækkelig til at kunne afhjælpe alle de Mangler, der maatte findes at være ved Fernbanen i Afleverings-Dieblisset. Det være langt fra mig at mene, at man i det sjællandske Fernbaneselskab skulde tænke paa, at ikke Alt ved Afleveringen i sin Tid skulde være i tilbørlig Stand. Men jeg vil sige, at det er en, i alt Fald en memmefellig Betragtning, at man ikke bør anvende saa Meget paa den aarlige Vedligeholdelse, naar man veed, at man skal af med Gjenstanden, som naar man veed, at man skal fortsætte Driften. Jeg siger ikke, at noget Saadant er Tilfældet i dette Dieblis, men naar der overhovedet er en Reservefond, er det et Hensyn som den, der har Myndigheden derover, ikke kan lade være at tage, at der mulig kan blive Tale om at anvende en større Sum for at sætte Fernbanen i den Stand, den bør have, i det Dieblis, Staten overtager den.

Sæner: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal knytte til Udtalelserne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Brock). Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den Stør-

relse, som det er bestemt, at Reservefonden ved de sjællandske Fernbaner skal have, er overordentlig betydelig, men naar det ærede Medlem anstillede en Sammenligning med Reservefondene ved de tydske Fernbaner, maa jeg dog dertil bemærke, at saavidt mig bekendt, er der ved de allerfleste, om ikke ved alle tydske Fernbaner to Fonds, nemlig en Reservefond og en Fornyelsesfond, og derfor har man kunnet sætte Reservefonden saa meget lavere, som Tilfældet er der. Jeg tror, at en saadan Adskillelse ogsaa vilde have været meget hensigtsmæssig ved de sjællandske Fernbaner, naar den havde været etableret fra Begyndelsen af.

Brock: Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede sidste Ræder bemærkede, at der ved alle tydske Fernbaner er tvende saadanne Fonds, men det er netop, fordi man ad Erfaringens Vej er kommen til det Resultat, at man fra Anvendelsen af Reservefonden fornuftigvis ikke bør udelukke større Vedligeholdelsesomkostninger. Alle disse Fernbaners oprindelige Statuter have været af-fattede ligesom det sjællandske Fernbaneselskabs, men man har, belært af Erfaringen, forandret dem derhen, at der nu er to Fonds, en Reservefond og en Fornyelsesfond, men disse tilsammen udgjøre ikke en saadan Størrelse, som de sjællandske Fernbaners Reservefond. Netop derfor er det naturligt at anvende denne Fonds Indtægt paa samme Maade, som om der var to Fonds, en Reservefond og en Fornyelsesfond. Saaledes er det netop ogsaa Tilfældet ved Kiel-Altona-Fernbanen. Dens Statuter, der ere affattede omtrent samtidig med den sjællandske Fernbanes, have en Bestemmelse, der lyder aldeles som § 68 i det sjællandske Fernbaneselskabs Statuter, men i Pragis har Sagen udviklet sig saaledes, at der nu endogaa gives en bestemt Norm og Regel for, hvor stor en Del af den større Vedligeholdelse der skal bæres af Reservefonden. Med Hensyn til, hvad den ærede Indenrigsminister bemærkede, er jeg fuldkommen enig deri. Disse Betragtninger kunne mulig være fuldkommen rigtige; det lod sig tænke, at det sjællandske Fernbaneselskab med det for Øie, at det skulde aflevere Fernbanerne, vilde forsonne de aarlige Reparationer, og at der saaledes i Afleveringsdieblisset kunde være meget betydelige Mangler, men den ærede Minister maa ikke glemme, at ved den sjællandske Fernbane har Regjeringen haand i Hænde med Administrationen, at der er Medlemmer i Menarbestyrelsen, som ere valgte af Regjeringen, og som dog ikke kunne tænkes i den Henseende at skulle ville tilfidesætte det skyldige Hensyn til Regjeringen, hvis det overhovedet lod sig tænke, at de hæderlige Mænd, der staa i Spidsen for dette Institut og ikke ere valgte af Regjeringen, skulde kunne glemme et saadant Hensyn.